
U Apolináře mají nové „porodní báby“

Porodní báby, ženy babičí, položené, báby pukořezné... I tak byly označovány předchůdkyně dnešních porodních asistentek. Obor porodní asistentka před třemi lety otevřela 1. lékařská fakulta jako jediná veřejná vysoká škola v Praze. V těchto dnech studium absolvovalo prvních sedmnáct studentek. Diplomy převzaly v porodnici „U Apolináře“.

„V dnešní době stoupají nároky na vědomostní a dovednostní úroveň pracovníků ve zdravotnictví, porodní asistentky nevyjímaje,“ říká prof. MUDr. Antonín Pařízek, CSc., vedoucí lékař Perinatologického centra Gynekologicko-porodnické kliniky 1. LF UK a VFN v Praze. Porodní asistentka je nezastupitelným článkem týmu, který pečuje o prevenci, eventuálně diagnostiku, a včasný zásah v průběhu nepravidelností těhotenství, porodu a šestinedělí.

„Na klinice se studentky setkávají nejen s fyziologicky probíhajícími porody, ale i s patologickými stavy v těhotenství a během porodu, se kterými nemají možnost se na jiných pracovištích seznámit. V rámci praxe si pak upevňují praktické návyky pod dohledem mentorek – zkušených porodních asistentek kliniky,“ podotýká profesor Pařízek, kterého těší, že čerstvé absolventky na klinice zůstávají.

Výuka na univerzitní půdě má na Gynekologicko-porodnické klinice 1. LF UK a VFN více než dvoustoletou tradici. A studentky porodní asistence vykonávají svou praxi na pracovišti, které je jedním z nejvýznamnějších perinatologických center v ČR a kde se ročně narodí bezmála pět tisíc dětí. Spolu se získaným diplomem budou již v letošním roce čerstvé absolventky zařazeny jako pomocné vědecké síly do významných grantových studií v porodnictví. Slavnostní ukončení studia a předání diplomů čerstvým porodním asistentkám proběhlo dnes v kapli sv. Kříže v Gynekologicko-porodnické klinice 1. LF UK a VFN v Praze.

*Římský ženský lékař a porodník **Sórán z Efesu** (98–138 n. l.), mimo jiné autor spisu *Gynoiikeia* a dvoudílné učebnice *O umění porodnickém a nemocech ženských*, hlásal, že žena, která se chce stát porodní pomocnicí, by měla například mít dobrou paměť, být pracovitá a vytrvalá, mravná, obdařená zdravými smysly a silnou konstitucí, musí mít dlouhé a jemné prsty a krátce ostříhané nehty. Trpící musí přemlouvat, s účastí jim pomáhat, být odvážná v každém nebezpečí a její rady nemají vybočovat z míry. Dále musí mít za sebou vlastní porody a nebýt příliš mladá. Musí být slušná a stále rozšafná, velmi mlčenlivá. Nesmí být ziskuchtivá, aby kvůli mzdě si nepočínala hanebně, nesmí být pověřčivá, aby rozlišila pravdu od lži. Musí se dále starat o to, aby její ruce byly měkké a něžné, a nesmí vykonávat práci, od které by ztvrdly. Kdyby nebyly od přírody měkké, musí si je zjemňovat mastmi. (Tyto požadavky byly prý předávány až do 19. století.)*

Text: 1. LF UK, Marcela Uhlíková

Foto: 1. LF

Datum: 25. 7. 2018